

ԿՐ ՄՏԱԾԵՄ

ԹԷ ԳՈՒՑԷ...

Յարգանքի մեր բացառիկ ամբհանդէպ
ՏԻԱՐ ՅԱԿՈԲ ՄԵԼԻՔԵԱՆՆԵ

Կը մտածեմ թէ գուցէ չէ անցած կեանքս ունայն,
Գուցէ կրցած եմ բողոս քանի մը երգ մարդկութեան,
Գուցէ կրցած ըստփել բախտակից մը իմ նամբուն՝
Կաթիլ մը սէր տալ մէկուն, ուրիշի մը՝ չող մը յոյս:

Եւ, ո՞վ գիտէ, թերեւս տեսած է Մէկն անաւոր
Իմ մեղքերուս հետ նաեւ հոգւոյս տենջանքը հրգոր.
Տանաւին մէջ, ո՞վ գիտէ, թերեւս Յիսուսն է կեցած,
Գանձանակին դիմացն ուր ես ալ լուսաւ եմ նետած:

Արդէն ինձ մերթ կը թլի բացասքուած ամէն բան,
Մերթ քաղցր այնպէս լուսաւոր կը թլի ինձ այս նամբան,
Ու կը թլիմ մօտեցած ա՛լ երազին հեռաւոր,
Կը թլի ջախ ալ ինձի հիմա բարի եւ աղօտ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

